

UNIVERSITAT

Els 'esportius' debats del procés a la UdG

Opinió

JOAN VERGÉS
PROFESSOR DE FILOSOFIA

Entre el 9 d'octubre i el 4 de novembre ha tingut lloc a la Universitat de Girona el cicle de debats i conferències *El procés, a debat*. Les conferències han anat a càrrec de figures acadèmiques de primer ordre mundial. Els debats els han protagonitzat professors catalans, principalment, i han girat al voltant de quatre qüestions. La primera, si avui dia té sentit parlar d'identitats nacionals. La segona, si els catalans haurien de poder votar sobre una possible secessió d'Espanya. La tercera, si la independència de Catalunya seria un mal negoci, o al contrari. I, finalment, aquest dimarts passat, a cinc dies del 9-N, vam poder assistir a un debat amb una pregunta tan senzilla com oberta: "Independència de Catalunya, sí o no?"

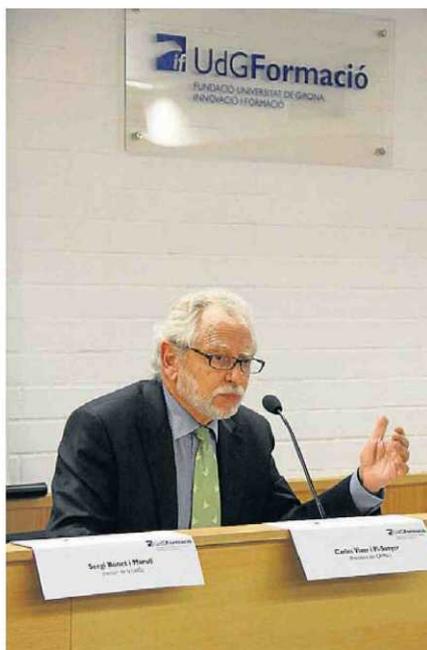
L'últim, de fet, es va fer amb auriculars a les orelles i els dits clicant a les xarxes socials per saber què havia decidit el TC. Un tenia la sensació que la història s'estava gestant al mateix moment que es desenvolupa-

pava el debat. Els ponents eren personalitats conegudes i significades.

D'una banda, Victòria Camps, filòsofa vinculada a Federalistes d'Esquerres, i Joaquim Coll, de la plataforma Societat Civil Catalana, van argüir que no hi ha prou motius per a la independència. De l'altra, el filòsof i eurodiputat Josep Maria Terricabras i el jutge Santiago Vidal van defensar la independència de Catalunya. Terricabras és una veu respectada i assídua de l'escena mediàtica gironina. Vidal ho és menys. Però dimarts va poder comprovar fins a quin punt ha esdevingut popular, també a Girona, arran de l'expedient disciplinari que li ha obert el Consell General del Poder Judicial. A tot arreu, al carrer, des de dins dels cotxes, i als passadissos de la facultat, la gent el saludava, s'hi feia fotos i l'anima-va a no arronsar-se.

No vol ser un màrtir

"No tinc cap ganes d'esdevenir un màrtir -deia l'home-. Però tampoc de cedir, és per dignitat". Això sí, de seguida va demostrar que els jutges també saben defensar-se: en la primera intervenció va ensenyar al públic el patracol de documentació que ha acumulat l'espionatge del Centro Nacional de Informació

Carles Viver i Pi-Sunyer, president del CATN, ha sigut un dels participants en el cicle. LEEKSONFILMS PRODUCCIONS

(CNI) sobre les seves activitats.

Tant Victòria Camps com Joaquim Coll van fer un paper ben digne, en el debat. Jugaven en camp contrari i van saber entomar amb esportivitat que el públic aplaudís sobretot les intervencions dels seus contrincants.

Això no havia sigut sempre així. En algun altre debat, algun ponent va proclamar que si la gent aplaudia o parlava sense tenir el torn de paraula, plegaria. En general, però, la correcció en el tracte i la qualitat argumentativa van ser la nota dominant.

La universitat s'implica

"De què han servit, els debats?", ens podríem preguntar. El rector els va promoure a fi d'implicar la universitat en l'evolució de la societat catalana.

Una de les anècdotes inconfessades del cicle, que va ser emès en *streaming* pel diari ARA, és que el defensor del client d'Endesa va renunciar a última hora a participar en el debat en què s'havia compromès a prendre part perquè, molt probablement, l'empresa l'hi va impedir. El capital privat pot prescindir d'aquesta mena de discussions i fins i tot defugir-les. La universitat, certament, no. ■